

تاریخ تصویب : ۱۳۸۶/۰۵/۲۸

قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری افغانستان

جناب آقای دکتر محمود احمدی نژاد

رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۷۷۸۷۷/۳۵۶۷۷ مورخ ۱۳۸۵/۷/۲ در اجراء اصل یکصد و بیست و سوم (۱۳۳)

قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از

سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری افغانستان که با

عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی روز

یکشنبه مورخ ۱۳۸۶/۵/۲۸ و تأیید شورای محترم نگهبان به پیوست ارسال می گردد.

غلامعلی حدادعادل

رئیس مجلس شورای اسلامی

قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی

ایران و دولت جمهوری اسلامی افغانستان ماده واحده — موافقتنامه تشویق و حمایت

متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی

افغانستان مشتمل بر یک مقدمه و پانزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره – ارجاع اختلافات موضوع ماده(۱۲) و (۱۳) این موافقتنامه به داوری توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت قوانین و مقررات مربوط است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و

دولت جمهوری اسلامی افغانستان

مقدمه:

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلامی افغانستان که از این به بعد

«طرفهای متعاقد» نامیده می‌شوند، با علاقمندی و تمایل به تحکیم و افزایش

همکاریهای اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دو دولت، با هدف به کارگیری منابع

اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه‌گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد

برای سرمایه‌گذاریهای اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر، با تصمیم به ایجاد

و حفظ شرایط مطلوب برای سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران یکی از طرفین متعاقد در

قلمرو طرف متعاقد دیگر. و با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاریهای اتباع

طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ – تعاریف از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات بکار رفته به شرح زیر خواهد

بود:

۱- «سرمایه‌گذاری» عبارت از هر نوع اموال یا دارایی از جمله موارد زیر است که توسط

سرمایه‌گذاران یکی از طرفهای متعاهد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاهد

دیگر (که از این پس طرف متعاهد سرمایه پذیر خوانده می‌شود) به کار گرفته شود:

الف) اموال منقول و غیر منقول و حقوق مربوط به آنها.

ب) سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها.

پ) پول و / یا هرگونه مطالبات قابل وصول. ت) حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق

اختراع ، نمونه های بهره‌وری و تولیدی ، طرحها یا نمونه‌های صنعتی، علائم و

نامهای تجاری ، خدمات و دانش فنی و حسن شهرت تجاری.

ث) حق اکتشاف، استخراج یا بهره‌برداری از منابع طبیعی مطابق قوانین و مقررات طرفین

متعاهد.

۲- «سرمایه‌گذار/سرمایه‌گذاران» عبارت از اشخاص زیر است که در چهار چوب این

موافقتنامه در قلمرو طرف متعاهد دیگر سرمایه گذاری کنند: الف) اشخاص حقیقی که به

موجب قوانین هر یک از طرفهای متعاهد اتباع آن طرف متعاهد به شمار آیند و تابعیت

طرف متعاهد سرمایه‌پذیر را دارا نباشند .

ب) اشخاص حقوقی هر یک از طرفهای متعاهد که به موجب قوانین همان طرف متعاهد تأسیس

شده و مرکز اداره یا مرکز اصلی فعالیتهای آنها در قلمرو طرف متعاهد مزبور قرار

داشته باشد.

۳- «عواید» به معنی وجوهی است که به طور قانونی از سرمایه‌گذاری حاصل شده باشد از

جمله سود حاصل از سرمایه‌گذاری، سود سهام، کارمزد، حق‌الامتياز و عوايد مشابه. ۴-

«قلمرو» به معنی مناطقی است که حسب مورد تحت حاکمیت یا صلاحیت هر یک از طرفهای

متعاقد قرار دارد و شامل مناطق دریایی مربوط به آنها نیز می‌شود. ماده ۲- تشویق

سرمایه‌گذاری ۱- هریک از طرفهای متعاقد اشخاص حقیقی و حقوقی خود را به سرمایه‌گذاری

در قلمرو طرف متعاقد دیگر تشویق می‌نماید. ۲- هر یک از طرفهای متعاقد در حدود

قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را برای جلب سرمایه‌گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی

طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم می‌نماید. ماده ۳- پذیرش سرمایه‌گذاری ۱- هر یک

از طرفهای متعاقد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه‌گذاری اشخاص

حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام می‌نماید. ۲- هر یک از طرفهای

متعاقد پس از پذیرش سرمایه‌گذاری، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات جهت

تحقق سرمایه‌گذاری مزبور لازم است اعطاء می‌نماید. ماده ۴- حمایت از سرمایه‌گذاری

۱- سرمایه‌گذارهای اشخاص حقیقی و حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد در قلمرو طرف

متعاقد دیگر از حمایت کامل قانونی طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و رفتار منصفانه‌ای که

از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث در

شرایط مشابه نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهد بود. ۲- چنانچه هر طرف متعاقد به

موجب یک موافقتنامه موجود یا آتی راجع به تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی،

بازار مشترک یا سازمان منطقه‌ای مشابه و یا یک موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات

مضاعف، حقوق و مزایای خاصی را به یک یا چند سرمایه‌گذار کشور ثالث اعطاء کرده و یا

در آینده اعطاء کند، ملزم به اعطاء حقوق و مزایای مزبور به سرمایه‌گذاران طرف

متعاقد دیگر نخواهد بود.

ماده ۵ - شرایط مساعدتر صرف نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری

که میان هر یک از طرفهای متعاقد و یک سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر مورد توافق قرار

گرفته یا قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود. ماده ۶- مصادره و جبران خسارت ۱-

سرمایه‌گذاریهای اشخاص حقیقی و حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد توسط طرف متعاقد دیگر

ملی، مصادره و سلب مالکیت نخواهد شد و یا تحت تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر

آن که اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، طبق قانون به روش غیر تبعیض‌آمیز و در

مقابل پرداخت سریع و مؤثر غرامت انجام پذیرد. ۲- میزان جبران خسارت باید معادل

ارزش روز سرمایه‌گذاری بلافاصله قبل از ملی‌شدن، مصادره، سلب مالکیت یا آگاهی از

آنها باشد.

ماده ۷- زیانها سرمایه‌گذاران هر یک از طرفهای متعاقد که سرمایه‌گذاری‌های آنها

به علت مخاصمه مسلحانه، انقلاب، یا حالت اضطراری مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر

دچار خسارت شود، از رفتاری که نسبت به رفتار طرف متعاقد مزبور با سرمایه‌گذاران

خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهند بود.

ماده ۸- بازگشت و انتقال سرمایه ۱- هر یک از طرفهای متعاقد بر طبق قوانین و

مقررات خود و با حسن نیت اجازه خواهد داد که در مورد سرمایه‌گذاری موضوع این

موافقتنامه انتقالات زیر به صورت آزاد و بدون تأخیر به خارج از قلمرو آن انجام

شود: الف- عواید، ب- مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از

سرمایه‌گذاری، پ- حق الامتیازها و حق الزحمه‌های مربوط به قراردادهای انتقال

فن‌آوری، ت- مبالغ پرداخت شده به موجب مواد (۶) و یا (۷) این موافقتنامه، ث-

اقساط وامهای مربوط به سرمایه‌گذاری، مشروط بر آن که از محل عملکرد سرمایه‌گذاری

پرداخت شود، ج- حقوق ماهیانه ودستمزدهای دریافتی توسط کارکنان سرمایه‌گذار که

پروانه کار مرتبط با آن سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاقد سرمایه‌پذیر را دارا

باشند، چ - وجوه پرداختی ناشی از تصمیم مرجع مذکور در ماده (۱۲) .

۲- انتقالات فوق باید به ارز قابل تبدیل و به نرخ جاری بر اساس مقررات ارزی زمان انتقال انجام پذیرد. ماده ۹- جانشینی هرگاه یکی از طرفهای متعاقد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن در چهارچوب یک نظام قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیرتجاری یک سرمایه‌گذاری به عمل آورده جانشین سرمایه‌گذار شود: الف) جانشینی مزبور توسط طرف متعاقد دیگر معتبر شناخته خواهد شد ، ب) جانشین ضمن ایفاء تعهدات سرمایه‌گذار، مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه‌گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد بود ، پ) اختلافات میان جانشین و طرف متعاقد سرمایه‌پذیر بر اساس ماده (۱۲) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد. ماده ۱۰ - رعایت تعهدات هر یک از طرفهای متعاقد رعایت تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه‌گذارهای اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر تقبل نموده است، تضمین می نماید. ماده ۱۱ - دامنه شمول موافقتنامه این موافقتنامه در مورد سرمایه‌گذاری‌هایی اعمال می‌شود که به تصویب مرجع صلاحیتدار طرف متعاقد سرمایه‌پذیر برسد. مرجع صلاحیتدار در جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران و در جمهوری اسلامی افغانستان اداره حمایت از سرمایه‌گذاری افغانستان (آیسا) و یا هر مرجع دیگری که جایگزین آنها شود می‌باشد. ماده ۱۲- حل و فصل اختلافات میان یک طرف متعاقد و سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر ۱- چنانچه اختلافی میان طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و یک یا چند سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر درباره یک سرمایه‌گذاری بروز کند، طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار یا سرمایه‌گذاران مزبور در ابتدا تلاش خواهند کرد که اختلاف را از طریق مذاکره، مشاوره و به صورت دوستانه حل و فصل کنند. ۲- چنانچه طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار یا سرمایه‌گذاران مزبور نتوانند ظرف شش ماه از تاریخ ابلاغ ادعا به دیگری به توافق برسند، هر یک از آنها می‌تواند

اختلاف را در دادگاههای صالح طرف متعاقد سرمایه پذیر مطرح و یا ضمن رعایت قوانین و

مقررات مربوط خود به یک هیأت داورى به شرح مندرج در بند(۵) این ماده ارجاع کند. ۳-

هر اختلافی که ابتدا در دادگاههای صالح طرف متعاقد سرمایه پذیر اقامه شود ، تا

زمانی که در دست رسیدگی است جز با توافق طرفها نمی تواند به داورى ارجاع شود، و در

صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود قابل ارجاع به داورى نخواهد بود. ۴- هر

اختلافی که به داورى ارجاع شود، قابل ارجاع به دادگاههای داخلی نمی باشد. با این

وجود مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم له حکم داورى برای اجراء آن به

دادگاههای داخلی مراجعه کند. ۵- داورى بر طبق قواعد کمیسیون حقوق تجارت سازمان ملل

متحد (آنسیترال) انجام خواهد شد. ماده ۱۳- حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد ۱-

کلیه اختلافات ناشی از اجراء یا تفسیر این موافقتنامه یا مرتبط با آن، ابتدا از

طریق مذاکره و به طور دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم توافق، هر یک از

طرفهای متعاقد می تواند با رعایت قوانین و مقررات مربوط خود، ضمن ارسال اطلاعیه ای

برای طرف متعاقد دیگر، موضوع را به یک هیأت داورى سه نفره مرکب از دو داور منتخب

طرفهای متعاقد و یک سر داور ارجاع نماید . در صورت ارجاع امر به داورى، هر یک از

طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به معرفی یک داور

اقدام می کند و داوران منتخب طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین

انتخاب، سر داور را تعیین خواهند کرد. چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد ظرف مدت مقرر

داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سر داور

به توافق نرسند، هر یک از طرفهای متعاقد می تواند از رئیس دیوان بین المللی

دادگستری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سر داور را تعیین نماید. سر داور

باید در هر صورت تابعیت کشوری را دارا باشد که در زمان انتخاب با طرفهای متعاقد

روابط سیاسی دارد. ۲- در مواردی که سرداور باید توسط رئیس دیوان بین المللی

دادگستری تعیین شود چنانچه رئیس دیوان بین المللی دادگستری از انجام وظیفه معذور

یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد، انتصاب توسط معاون رئیس انجام خواهد شد و چنانچه معاون رئیس نیز از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد این انتصاب توسط عضو ارشد دیوان که تابعیت هیچ یک از طرفهای متعاقد را نداشته باشد انجام خواهد شد.

۳- هیأت داورى با توجه به سایر مواردی که طرفهای متعاقدتوافق نموده‌اند آئین و محل داورى را تعیین خواهد نمود .

۴- تصمیمات هیأت داورى برای طرفهای متعاقد لازم الاجراء است. ماده ۱۴- اعتبار موافقتنامه ۱- این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات هر یک از طرفهای متعاقد به تصویب مراجع صلاحیتدار آنها می‌رسد. ۲- این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هر یک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر این که اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود درباره لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه به عمل آورده است برای مدت ده سال به موقع اجراء گذارده می‌شود. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آن که یکی از طرفهای متعاقد شش ماه قبل از خاتمه یا فسخ آن، عدم تمایل خود را نسبت به تمدید آن به طور کتبی به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند. ۳- پس از انقضاء مدت اعتبار یا فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه‌گذاریهای مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله مجرى خواهد بود. ماده ۱۵- زبان و تعداد متون این موافقتنامه در دو نسخه به زبانهای فارسى، فارسى درى و انگلیسى تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت اختلاف در متون، متن انگلیسى ملاک می‌باشد. این موافقتنامه در تهران در تاریخ هفتم خرداد ماه ۱۳۸۵ هجری شمسی مطابق با بیست و هشتم می ۲۰۰۶ میلادی به امضاء نمایندگان دولتهای جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی افغانستان رسید. از

طرف دولت ازطرف دولت جمهوری اسلامی ایران جمهوری اسلامی افغانستان قانون فوق مشتمل

بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و پانزدهماده در جلسه علنی روز

یکشنبه مورخ بیست و هشتممردادماه یکهزار و سیصد و هشتاد و شش مجلس شورای اسلامی

تصویب و در تاریخ ۳۱/۵/۱۳۸۶ به تأیید شورای نگهبان رسید.

غلامعلی حداد عادل

رئیس مجلس شورای اسلامی

۱۳۹۴ © حق کپی رایت متعلق به مرکز پژوهشهای مجلس شورای اسلامی ایران می باشد